

IV. Generaldebatten.

(Dagsordenens punkt 9).

Generaldebatten begyndte den 22. september og sluttede den 17. oktober. Repræsentanter for 79 stater deltog, deriblandt bl. a. 10 statschefer.

Den brasilianske udenrigsminister *Horacio Lafer* indledte debatten med en omtale af de 19 amerikanske staters samarbejde. Han foreslog afholdt en international konference til organisering af et system, hvorved besparelser i de militære rustninger kunne overføres til en FN-fond for international udvikling.

De Forenede Staters præsident *Dwight D. Eisenhower* beskæftigede sig i sit indlæg først med forholdene i Congo og det øvrige uafhængige Afrika og udtrykte i denne forbindelse tillid til generalsekretær Dag Hammarskjölds gennemførelse af sikkerhedsrådets resolutioner.

Under henvisning til den bydende nødvendighed af at beskytte de nye afrikanske stater mod ydre pression, som truede deres uafhængighed og suverænitæt, fremsatte præsident Eisenhower et i fem hovedpunkter opdelt forslag indeholdende retningslinjer for andre landes forhold til de nye stater:

1. Tilsagn om respekt for de afrikanske folks ret til frit at bestemme deres fremtid. Dette tilsagn ville, sagde han, medføre en forpligtelse til ikke at intervenere i de nye staters indre anliggender, ikke at fremkalde konflikter mellem de afrikanske stater eller opmuntre dem til en farlig kaprustning samt med henblik på Congo ikke at skærpe eller udnytte de herskende ustabile forhold i dette område ved at sende våben eller militære styrker dertil.

Præsidenten udtrykte håb om, at generalforsamlingen ville vedtage en opfordring herom til alle FN's medlemmer, og at de efterfølgende talere under generaldebatten ville give tilsagn om at følge denne opfordring.

2. FN skal yde de afrikanske stater bistand til at uddanne og organisere deres nationale sikkerhedsstyrker og selv stå rede til at udsende styrker i kritiske situationer, således at de pågældende stater ikke føler sig tilskyndet til at indlede et farligt rustningskapløb.

3. Præsidenten gav udtryk for håbet om, at FN's medlemmer ville yde betydelige beløb til FN's nødhjælpsprogram for Congo, og erklærede, at USA støtter tanken om oprettelsen af en FN-fond for Congo; USA er beredt til sammen med andre lande at yde et vægtigt bidrag til dette program.

4. FN skulle yde de nye afrikanske lande hjælp til økonomisk langtidsofbygning. Med henblik herpå foresloges FN's specialfond og udvidede program for teknisk bistand forøget og FN's hjælpeprogrammer med hensyn til administrativt personale (OPEX) udvidet og gjort permanente. Præsidenten gav udtryk for, at USA er villig til sammen med andre lande at forhøje sine bidrag til disse programmer.

5. Som slutsten på dette program skulle FN af al magt bestræbe sig for at hjælpe de afrikanske lande med en opbygning af undervisningsvæsenet i Afrika ved bistand fra FN og specialorganisationerne.

Også i andre verdensdele måtte der hjælpes; USA var parat til sammen med andre medlemmer af FN at udarbejde en plan for levnedsmiddelforsyningen til andre medlemsstater med bistand af FAO.

Præsidenten anbefalede ud fra ønsket om at opnå, at forandringer i udviklingsområder skete på fredelig måde, at alle medlemslandene tog skridt til at kunne bidrage med personel til FN's opgaver i nødsituationer.

I sin tale kom præsident Eisenhower videre ind på spørgsmålet om udnyttelsen af det ydre rum. Han påpegede, at der endnu var mulighed for at undgå, at det ydre rum blev inddraget i rustningskapløbet, og foreslog med henblik herpå, at FN's medlemmer erklærer sig enige om, at himmellegemer ikke skal kunne undergives national suverænitæt, at der ikke må finde nogen militær aktivitet sted på sådanne himmellegemer, at ingen stat må opsende eller placere masseødelæggelsesvåben i det ydre rum, hvilket forbuds overholdelse skal være undergivet passende kontrol, ligesom enhver afsendelse af rumfartøjer skal kontrolleres af FN, samt at der søges udarbejdet en plan for samarbejde inden for FN om